

i Forsvar. Det vidner om, at den højtærede Minister er en overmaade loyal Chef, og hvis jeg var i det Tilfælde at skulle søge Tjeneste, saa kunde jeg vanskeligt tænke mig at faa en mere loyal og helt igennem human Chef end den højtærede Minister. Det anerkender jeg. Men jeg er nu ikke i det Tilfælde at skulle søge Tjeneste. Men selv om nu den højtærede Minister — hvad jeg baade forstaar og til en vis Grad billiger — holder Haanden over sine Embedsmænd, Sagkundskaben o. s. v., kan det ikke paa noget som helst Punkt forfygtige Sagkundskabens Ansvar overfor Offentligheden. Dernæst vil jeg bede den højtærede Trafikminister, naar han syntes at ville klapse mig af paa ret voldsom Maade, at holde sig til, hvad jeg har sagt og ikke give mine Udtalelser en saadan lille Drejning, at der virkelig bliver Grundlag for at slaa haardt. Hvis det, den højtærede Trafikminister anførte som stammende fra mig, havde været korrekte og loyale Citater, vilde jeg kunne indrømme, at der var Grundlag for at slaa haardt, men dette Grundlag har den højtærede Minister ikke haft. Den højtærede Minister siger, at jeg har udtalt, at Sagkundskabens Evne er stærkt begrænset, men han gav min Udtalelse paa dette Punkt en saadan lille Drejning, som om jeg havde anvendt dette Udtryk i al Almindelighed om Sagkundskaben. Jeg sagde udtrykkelig i min Tale, at Sagkundskabens Evne er stærkt begrænset overfor det foreliggende Forslag, det foreliggende Projekt, fordi det indeholder saa mange ubekendte Faktorer, baade tekniske og økonomiske, der kan vise deres Virkning i den Tid, der kommer. Jeg har altsaa netop gjort Sagkundskaben den Indrømmelse, at vi i Virkeligheden slet ikke kan bebrejde den, at den ikke kan se til Bunds i dette. Netop derfor er der saa meget mere Grund for Rigsdagen til at være overmaade forsigtig i sin Holdning overfor, hvad der kommer frem fra Sagkundskaben.

Dernæst synes jeg ogsaa, at den højtærede Trafikminister vilde bebrejde mig, at jeg havde talt nedsettende om den danske Ingeniørstand, og Ministeren understregede i denne Forbindelse denne Stands store Anseelse ude i Verden. Jeg har ikke sagt et eneste nedsettende Ord om den danske Ingeniørstand. Ogsaa jeg ved, at denne Stand er dygtig og nyder megen Anseelse ogsaa udenfor vort eget Lands Grænser, men det er et Spørgsmaal for sig, og det kommer aldeles ikke i Konflikt med det, jeg har udtalt; den højtærede Trafikminister er her ude for at klapse af paa et Grundlag,

som overhovedet ikke foreligger, og det vil jeg ryste af mig saa afgjort, at han ikke skal tage fejl af, hvorledes Sagen ligger.

Det undrede mig i højeste Grad, at den højtærede Trafikminister paa et vist Punkt i sin Tale pludselig slog ind paa Tjenestemandslønningerne. Jeg skal ikke bede den højtærede Formand om Lov til at berøre dette Spørgsmaal i sig selv under denne Forhandling; jeg mener, at Spørgsmaalet ligger saa langt borte fra Sagen, at der ingen som helst Anledning er til det, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at vi her i Rigsdagen senere hen, maaske adskillige Gange, vil faa Lejlighed til at forhandle om Tjenestemandslønningerne, og da skal den højtærede Trafikminister nok komme til paa ikke faa Punkter at overveje de Synspunkter, jeg gjorde gældende med Hensyn til Lønningssystemet her i Landet. Men der var en Udtalelse i den højtærede Trafikministers Bemærkninger om dette Emne, som jeg paa det bestemteste vil tilbagevise. Han insinuerede, at jeg skulde have ladet skinne igennem, at jeg ansaa ikke den danske Tjenestemandstand for at være en dygtig og nobel Stand. Jeg er mig ikke bevidst, at der skulde være en Antydning i den Retning i min Finanslovstale, at jeg ikke fuldt ud har anerkendt den danske Tjenestemandstand som en dygtig og nobel Stand. Jeg færdes dog ogsaa paa Grund af de Forhold, jeg lever under, i ikke ringe Grad mellem danske Tjenestemænd, og jeg har aldrig oplevet, at Tjenestemænd overfor mig eller overfor andre har optraadt paa en Maade, som kunde give fjerneste Grundlag for at drage i Tvivl, at den danske Tjenestemandstand var en dygtig og nobel Stand. Jeg vil her udtale mig saa stærkt, at hvis den højtærede Trafikminister kan citere en Udtalelse fra min finanslovstale, der peger i den Retning, er jeg rede til at gøre hele den danske Tjenestemandstand en uforbeholden Undskyldning.

For disse Bemærkninger af den højtærede Trafikminister, som jeg mener var overdrevne og uberettigede, vil jeg gaa over til selve Sagen. Jeg tænker her paa Forholdet mellem Rigsdagen og Sagkundskaben, mellem Rigsdagen og de mange Kommissioner, som vi i Aarenes Løb er blevet omgivet af, og som har vakt — det haaber jeg ikke, den højtærede Trafikminister er ubekendt med — megen Uvillie i Offentligheden og ikke mindst vakt Uvillie paa dette Grundlag, at Rigsdagen lidt efter lidt, — saaledes opfatter man det nu, hvor berettiget det er, skal jeg ikke gaa ind paa — skubber Ansvarret fra sig, tager blindt, hvad der